

kan endvidere henpege paa den Skjæbne, som Giftloven synes at skulle faae i denne Samling. Jeg tror derfor, at man i og for sig ikke vilde kunne fortænke mig i, om jeg, uden just at paaberaabe mig Mangel paa Tid, vilde stille mig paa det Standpunkt at sige: Nei, førend der bliver gjort Noget ved de Lovforslag, som foreligge fra Justitsministeriets Side, agter jeg ikke at komme med nye. Det tror jeg, som sagt, Ingen vilde kunne fortænke mig i. Hvad dette særlige Ønske, som her fremhæves, angaar, er det jo saa, som allerede den ærede Interpellant forudsatte, at jeg hidtil har kunnet med god Føie paaberaabe mig, at jeg var nødsaget til at ofre mine Kræfter paa andre Arbejder foruden de daglige, som kræveieblikkelig Afgjørelse, saaledes særlig paa de store Lovforslag til Retsreformens Gjenemsjærelse, med Hensyn til hvilke det gjælder, at jeg ikke ansaa det for rigtigt at holde dem længere tilbage. Jeg ansaa det for nødvendigt, naar de Forarbejder, som i den Henseende havde været drevne i mange Aar, vare færdige, da ogsaa at forelægge dem for Rigsdagen, for at ogsaa der, som med Hensyn til saa mange andre Ting, Ansvarer for ikke at have rørt ved Unliggendet, kan komme til at hvile andetsteds end paa Regjeringen. Jeg vil ikke nu egentlig anføre denne Grund til ikke at røre ved Medicinalreformen; men jeg vilde, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, og det tror jeg med Føie, kunne anføre den anden. Smidlertid er det dog ikke min Hensigt at gjøre det, thi jeg erkjender, at, om der end kun kommer meget Lidt ud af de mange Forslag, som forelægges for Rigsdagen, er der dog paa den anden Side en naturlig Trang for en Regjering til, som jeg før udtrykte mig, dog at stille sig saaledes, at man ikke kan sige, at Ansvarer for, at Dette eller Dint ikke gjøres, hviler paa den. Derfor, uanset det, at jeg tilstaar, at jeg har haft meget ringe Fornøjelse hidtil af de Lovforslag, jeg er fremkommen med, særlig ogsaa paa dette Omraade, er det ikke min Hensigt at vægre mig ved at fremkomme med Forslag ogsaa til denne Opgaves Løsning, og navnlig tør jeg ogsaa sige, at jeg ikke tvivler om, at jeg skal være istand til at gjøre det i næste Samling, hvorved jeg forstaar den næste ordentlige Samling til Efteraaret. Det er imidlertid en Sag, som det vil være meget vanskeligt for mig paa dette Stadium at udtale mig nærmere om, hvorledes jeg tænker mig at løse Opgaven, og navnlig kan jeg slet ikke inlabe mig paa her at udtale mig om, hvorledes jeg vil stille mig til de to Hovedalternativer, som der maa være Spørgsmaal om i dette Unliggende, nemlig enten at indføre en departemental Bestyrelse af Lægevæsenet her i Landet eller at bibeholde den kollegiale Bestyrelse under en eller anden Form. Jeg gaar ud fra, at, naar Forespørgslen er stillet i det videre Omfang, altsaa som refererende sig til Medicinalvæsenet i det

Hele, er det vel nærmest ialtsald Tanken at spørge mig om, hvorvidt jeg vil fremkomme med et Lovforslag angaaende Indretningen af Medicinalvæsenets Overbestyrelse, og til Andet refererer heller ikke mit Svar sig. Jeg vil ikke kunne paatage mig eller give noget Tilfagn om at fremkomme med de mangfoldige og vidtstrakte Lovforslag, som der maatte blive Spørgsmaal om for at omordne Medicinalvæsenet i det Hele; men jeg tror, at det Nette vil være at begynde med at søge at komme til Enighed om Overbestyrelsen. Det er altsaa det, som jeg overfor den ærede Interpellant ønsker at udtale, at jeg, ihvorvel der kun ligger meget ringe Opfordring til at gjøre noget Saadant i, hvad der hidtil er passeret, dog skal være villig til at forsøge de mange Lovforslag, som jeg har haft den Ære at forelægge for Rigsdagen i den Tid, jeg har været Minister, med eet til, nemlig om Ordningen af Medicinalvæsenets Overbestyrelse, og jeg tænker, at jeg vil kunne forelægge dette Lovforslag til Efteraaret eller ialtsald i Løbet af den Session, som begynder i Efteraaret, men at jeg for Tiden ikke ønsker at udtale mig nærmere om, hvilken Vej jeg i den Henseende kunde være tilbøielig til at gaa, og navnlig ikke her idag ønsker at udtale mig om, hvorvidt jeg maatte være tilbøielig til at vælge en departemental Overbestyrelse eller en Omordning af det nuværende Sundhedskollegium, en kollegial Overbestyrelse, hvad enten man nu vilde kalde det en Omordning af det nuværende Sundhedskollegium eller en Indretning af en ny kollegial Bestyrelse efter andre Grundsetninger. Om disse Spørgsmaal ønsker jeg ikke at udtale nogen Mening, thi det er jo neppe ubekjendt for ærede Medlemmer her, at der paa dette Punkt er en meget stor Meningsforskjel mellem de kompetenteste Dommere, og jeg tror ogsaa at kunne sige, uden at træde Sandheden for nær, at den maaste temmelig ubelte Begejstring, som der for en Del Aar siden var for at gaa over til en departemental Bestyrelse med en medicinal Direktør eller Inspektør, der stod i samme Forhold til Justitsministeren som en Departementschef i Ministeriet, nu neppe er saa stærk længer. Der er vistnok flere end eet Exempel paa, at Joll, der i sin Tid vare Tilhængere af denne Ordning, nu ikke længere er det. Mig er der idetmindste eet Exempel i den Henseende bekjendt paa, at en Mand, hvis overordentlig store Indsigt paa dette Omraade, og hvis overordentlig store Dygtighed i Almindelighed, jeg er overbevist om, at den ærede Interpellant agter ligesaa meget som jeg, har forandret sin Mening angaaende dette Spørgsmaal, og efter i sin Tid at have været Tilhænger af Departemental-Systemet, nu er gaaet over til en modsat Opfattelse. De Vanskeligheder, som frembyde sig, de Krav, som skulle tilfredsstilles og de Opgaver, der skulle løses, ere meget betydelige. De Fordringer, der saaledes stilles fra deres Side, der have været